

Når ministeren så spørger, hvad det er for et løfte, bosnierne i sin tid fik, vil jeg godt sige, at bosnierne fik ét løfte, og det var løftet om, at så længe krigen rasede i deres eget land, ville vi modtage dem i Danmark og give dem beskyttelse. Vi ville give dem et helle, hvor de kunne være indtil den dag, der atter var fred, for så skulle de naturligvis tilbage og hjælpe med at genopbygge deres eget land.

Det var det løfte, de fik, men de fik ikke det løfte, som ministeren lægger op til, nemlig et løfte om, at de kan gøres til indvandrere i Danmark, og det løfte skal de efter vores mening heller ikke have.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er jo ikke tanken med den slags debatter, at det skal være en dialog mellem forslagsstillerne og ministeren. Det er faktisk mellem ordførerne for partierne, at debatten skal foregå, men når der stilles et direkte spørgsmål, vil jeg godt her svare på det og så ved afslutningen af debatten vende tilbage til de spørgsmål, der i øvrigt kommer.

Nu siger jeg det med vilje meget enkelt og langsomt, så vi er helt sikre på, at det ikke kan misforstås. Den 2-års-grænse, der eksisterer i loven i dag, er indført af den tidligere regering. Det er forkert, når hr. Helge Adam Møller siger, at det besluttede et flertal i Folketinget i foråret. Vi besluttede overhovedet ingenting om 2-års-grænsen i foråret. Det, vi blot sagde, var, at vi stod ved den lov, som den tidligere regering fik gennemført i Folketinget. Vi står ved vores stemmeafgivning, vi står ved det løfte, der er afgivet. 2-års-grænsen er en del af det lovkompleks, som vi i bred enighed fandt frem til, dengang det for alvor gik løs nede i det tidligere Jugoslavien. Det kan godt være, at Det Konservative Folkeparti eller Venstre - Fremskridtspartiet stemte jo imod, så vidt jeg husker, så dem kan vi ikke holde ansvarlige for noget løftebrud, men de to andre partier da - har fortrudt, at man dengang gav det løfte, og at man ikke rigtig overskuede, hvad det drejede sig om, men at vi nu strikt holder os til den lov, som hr. Hans Engel satte sit navn under, kan altså ikke bortforklares. Læs Folketingets forhandlinger, læs loven, se, hvis signatur, der står under. Vores pointe er, at vi ikke vil løbe fra den lov, som vi i fællesskab var med til at gennemføre.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet var hundrede procent indforstået med, hvad det var, Socialdemokratiet dengang stemte for, og det synes jeg lige vi skal holde fast i et øjeblik, for ministeren siger, at det ikke er et spørgsmål om, at de pågældende skal have krav på et livsvarigt ophold, men at de skal have krav på, at når de har været her i 2 år, kan de få en ganske almindelig asylsagsbehandling, og at nogle af dem så kan få lov til at blive her, mens nogle skal sendes hjem; jeg vil nu godt se, om det bliver tilfældet.

Men sagen er, at hvis de får lov til at blive her efter en sådan sagsbehandling, vil de allerede efter at have været her i 1 år, fordi de så har været lovligt i Danmark i samlet 3 år, få en tidsbestemt opholdstilladelse, og det vil sige, at uanset om der bliver mere fred og ro i det tidligere Jugoslavien, end der er i Danmark, kan vi ikke sende dem hjem. Det bliver konsekvensen, hvis vi ikke gør noget nu. Hvis ministeren hele tiden har været klar over, at det her kun var noget, vi gjorde i en 2-årig periode, skulle det være en helt almindelig asylsagsbehandling, og der var ikke noget at diskutere; man kunne ikke udvide de 2 år på nogen måde. Så ville der ikke være nogen forskel på, at man allerede dengang havde lavet en egentlig asylsagsbehandling og havde givet de pågældende en ganske almindelig opholdstilladelse, for den havde haft de samme konsekvenser, som en midlertidig opholdstilladelse har. Konsekvenserne er nemlig, at når de har været her i 3 år fra den dag, de indrejste, får de en tidsbestemt opholdstilladelse og kan blive her, lige så længe de har lyst til. Spørgsmålet er, hvad vi skulle med alt det hurlumhej med særlove og lignende. Disse særlove var altså, som jeg påpegede under debatterne dengang, et blållys, man sendte ud til befolkningen, for at det skulle glide lettere ned. Man bildte befolkningen ind, at det kun var noget, vi gjorde midlertidigt, og sagde, at de skulle tage det roligt, for de fremmede skulle slet ikke blive her. Det var det signal, man dengang sendte. Jeg advarede dengang, og jeg har desværre fået ret. Det var et blållys, og Socialdemokratiet har ved sin indenrigsminister lige stået her og erkendt, at man vidste, at det var dét, man gjorde. Jeg synes, det er synd.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil da bede om, at forslagsstillerne om ikke